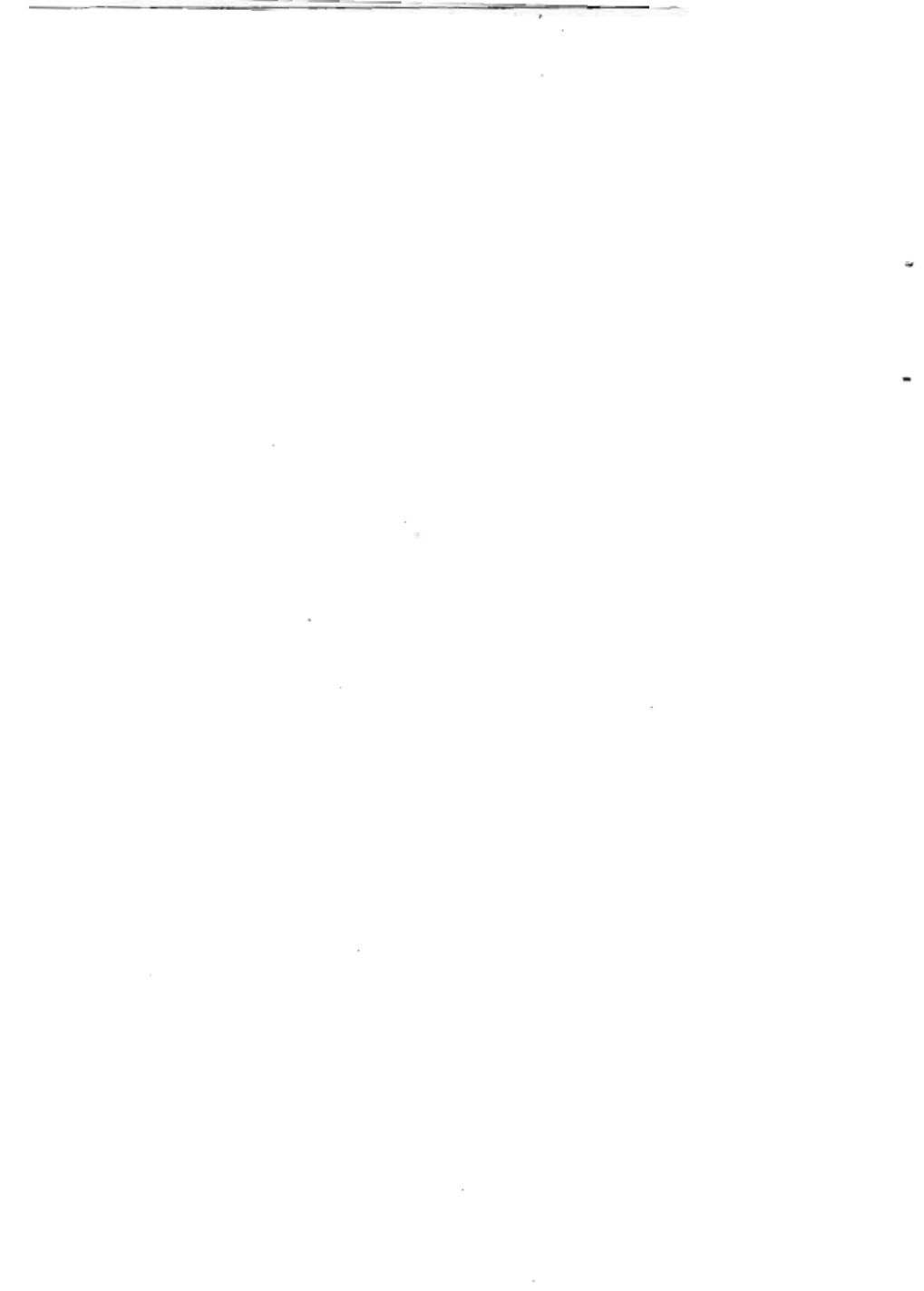

அல் குர்னான்

ஈமானியப் பயிற்றுவித்தலுக்கான நூல்

உஸ்தாத் மன்ஸீர்

M.I.M.SAAK12

077-1607498

அல் குர்தூன்

ஈ.மாணியப் பயிற்றுவித்தலுக்கான நூல்

உள்தாத் எம்.ஏ.எம் மன்ஸேர் (நீலி)

அல் குர்தூன் கற்கைகள் திறந்த கல்லூரி

அல் குர்ஆன் - ஈமானியப் பயிற்றுவித்தலுக்கான நூல்

- முதல் பதிப்பு: நவம்பர் 2015
- உஸ்தாத் எம்.ஏ.எம். மன்ஸூர் (நலீமி)
- பக்கங்கள்: 16 + iv • விலை: ரூ. 20

AL QUR'AN - EEMANIYAP PAYITRUVITALUKANA NOOL

- Tamil • First edition: November 2015
- Usthaz M.A.M. Mansoor (Naleemi)
- Pages: 16 + iv • Price: Rs. 20

Al Qur'an Open College

400/6, Waragashinna, Dunuwila Road,
Akurana - Sri Lanka.

Tel: (0094) 812-305 306

alquran.college@gmail.com

www.alquranopencollege.com

அல் குர்ஆன்

ஈமானியப் பயிற்றுவித்தலுக்கான நூல்

அல் குர்ஆனை விளங்குவது, படிப்பது மிகப் பரவலாகப் பேசப்பட்டுவரும் காலப் பிரிவு இது. அரபு, ஆங்கிலம், தமிழ் போன்ற பல்வேறு மொழி களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டும், தப்ஸீர்கள், விளக் கவுரைகள் எழுதப்பட்டும் மக்கள் கைக்கு குர்ஆன் சென்று கொண்டிருக்கும் காலப் பிரிவு இது.

அவ்வாறிருந்தும் அல் குர்ஆனைப் படிப்பது பற்றி இன்னமும் சில சந்தேகங்கள் எழுப்பப்படுவது அவதானிக்கத் தக்கதாகும். அப்பின்னணியில் அக்கருத்தை விளக்க இச்சிறு நூலை எழுதுகிறோம். முஸ்லிம் சமூகத்தின் எந்தவொரு அறிஞனும் பழைய காலத்திலும் சரி நவீன காலத்திலும் சரி அல் குர்ஆனைப் படிக்கக் கூடாது; அப்படிப் படிப்பது வழிகேட்டிற்கு இட்டுச் செல்லும் என்று கூறியது கிடையாது.

அல் குர்ஆனால் நேர்வழி பெற்றோர் மிகப் பெரும் தொகையினர். முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் கூட நேரடியாக அல் குர்ஆனை வாசித்துவிட்டு நேர்வழி பெற்றார்கள் என்பது வரலாறு.

முஹம்மத் அஸ்த், மர்யம் ஜெஜீலா, யூசுப் இஸ்லாம், ஜிப்ரி லேங் - இப்படி நவீன் காலப் பிரிவில் கூட அதற்கொரு நீண்ட பட்டியல் உள்ளது.

இறை தூதர் (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் அல் குர்ஆனைக் கேட்டு, அதனை வாசித்து இஸ்லாத்தை தழுவியோர் பெரும் தொகையினர். எனவே தான் அல் குர்ஆனைக் கேட்கவிடாது தடுப் பதில் அன்றைய நிராகரிப்பாளர்கள் முனைந்து நின்றார்கள்.

அல் குர்ஆன் அதனை கேட்போர் மனதில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது தெளி வான் உண்மை. அல் குர்ஆனும் இதனைச் சொல் கிறது. நடைமுறையிலும் அதனை நாம் அவதானிக்கிறோம்.

“அல்லாஹ் மிக அழகிய உரைகளை இறக்கி யுள்ளான். அதாவது ஒரு வேதத்தை. அதன் எல்லாப் பகுதிகளும் ஒன்றை ஒன்று ஒத்து ஒரே சீராக உள்ளன. மேலும் அதில் கருத்துக்கள் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதனைச்

செவியற்றவுடன் அல்லாஹ்வை அஞ்சவோரின் மேனி புல்லரித்துப் போகும். பின்னர் அவர்களின் உடலும் உள்ளமும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூறும் வகையில் நெகிழ்ந்து மிருதுவாகி விடும்.”

(ஸுரா ஜாமர்- 39:23)

“மலைகளை நகர்த்தத் தக்க, பூமியைப் பிளக்கக் கூடிய, இறந்தவர்களுடனும் பேசக் கூடிய உரையொன்று இருக்குமானால் அது இந்த குர்ஆனே ஆகும்.” (ஸுரா ராஃது-13:31)

“இந்த அல் குர்ஆனை ஒரு மலையின் மீது நாம் இறக்கியிருந்தால் அது பணிந்து அல்லாஹ்வின் அச்சத்தால் பின்து சிதறிப் போவதை நீர்காண்பீர்.” (ஸுரா ஹஷர் - 59:21)

இந்த வசனங்கள் சொல்வது அல் குர்ஆன் மனிதமனங்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை. எனவே மனித மனதை கீர்ப்படுத்தும் சக்தி அல் குர்ஆனுக்கே அபரிமிதமாக உள்ளது. அதனை வாசித்து விளங்குவதன் மூலமே ஒரு முஸ்லிம் தன்னை கீர்ப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இத்தகையதொரு மிக உயர்ந்த நூலை வைத்துக் கொண்டு எப்படி நாம் அதனோடு அறிவுத் தொடர்பு வைக்காதிருக்க முடியும்.

அல்லாஹ் அல் குர்ஆன் பற்றிச் சொல்லும் கீழ்வரும் வசனங்களை அவதானிப்போம்:

“அதன் வசனங்கள் ஒதிக் காட்டப்பட்டால் அவர்களது நம்பிக்கை அதிகரிக்கும்.”

(ஸுரா அன்பால்-08:02)

“அல் குர்ஆனை நாம் சிந்தித்து உணர்வு பெறு வதற்கு இலகுவாக ஆக்கியுள்ளோம். சிந்தித்து உணர்வு பெறுவோர் யாருமுள்ளனரா?!”

(ஸுரா கமர்-54:17)

“அவர்கள் உணர்வு பெற வேண்டும் என்பதற் காக உமது மொழியில் இலகுபடுத்தி ஆக்கியுள்ளோம்.” (ஸுரா துகான்-44:58)

அல் குர்ஆனை விளங்குவது உளத்தாக்கத்தை விளைவிக்கும்; ஈமானை அதிகரிக்கச் செய்யும் என்று இந்த வசனங்கள் சொல்கின்றன. அந்த வகையில் அல் குர்ஆனை அல்லாஹ் இலகு படுத்தியும் ஆக்கியுள்ளான் என்பது இவ்வசனங்கள் விளக்கும் இன்னொரு கருத்தாகும்.

அல் குர்ஆனைப் படிப்பது அபாயமானது; அதனால் வழிகெடவும் சந்தர்ப்பமுள்ளது என்று சிலர் பேசுவதுண்டு. இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய வழிதவறிய பிரிவுகளை உதாரணம் காட்டுவதோடு நிற்காது ஸஹாபாக்கள் சிலர் சொன்ன கருத்துக்களையும் இவர்கள் தமது இக்கருத்திற்கு ஆதாரம் காட்ட முனைவர். இங்கு இது பற்றி விளக்குவது அவசியம் எனக் கருதுகிறோம்.

முதலில் ஸஹாபாக்களது கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வோம் ஜான்துப் பிப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி), பிப்னு உமர் (ரலி), ஹாதைபா பிப்னு யமான் (ரலி) போன்ற ஸஹாபாக்கள் அல்குர்ஆனைப் பற்றி கீழ்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்கள்:

பிப்னு உமர் (ரலி) கூறுகிறார்:

நாம் சிறிது காலம் வாழ்ந்தோம். அப்போது நாம் அல் குர்ஆனுக்கு முன்னால் ஈமானைப் பெற்றோம். (பைஹா- ஸானன் குப்ரா 5073, ஹாகிம்- அல் முஸ்தத்ரக் 105)

ஜான்துப் பிப்னு அப்துல்லா கூறுகிறார்:

நாங்கள் வளர்ந்த இளைஞர்களாக இருந்த போது இறை தூதருடன் இருந்தோம். அல்குர்ஆனைப் படிக்க முன்னர் நாம் ஈமானைப் படித்தோம். பின் னர் அல் குர்ஆனைப் படித்தோம். எமது ஈமான் மேலும் அதிகரித்தது. (ஸானன் பிப்னு மாஜா: தபரானி-அல் முஃஜம் அல்கபீர்-1678, பைஹா: அல்-ஸானன் குப்ரா-3075)

�மானைப் படிப்பதற்கான மூலம் அல்குர் ஆனைத் தவிர வேறெதுவாக இருக்க முடியும்? ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்ட ஆயத்துக்கள் விளக்கியது போல் அல் குர்ஆன் மனித உள்ளத்தில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் மிகப் பாரியது, இந்நிலையில்

எப்படி அல் குர்ஆனை விட்டு விட்டு ஈமானை முதலில் படித்ததாக இந்த ஸஹாபாக்கள் கூற முடியும்? ஈமானைப் படிப்பது என்றால் என்ன? அல்லாஹ், மறுமை நாள், மலக்குகள், நபிமார்கள், வேதங்கள், இறை நிர்ணயம் என்ற களாகதார் என்பவற்றைப் படிப்பது அல்லவா?

அல் குர்ஆனை விட மிக அழகாக உள்ளத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் வேறு எந்த நூலுக்கு இவ்விடயங்களை விளக்க முடியும்?!

ஸஹரா நபா, தக்வீர், அபஸ் போன்ற ஸஹராக்களைப் படித்தால் எவ்வளவு ஆழமாகவும் அழகாகவும் அவை மறுமை நாளை விளக்குகின்றன என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஸஹரா அல் மூல்க் (தபாரக) மறுமை நாளை யும் அதன் பின்னணியில் இந்த உலக வாழ்வை எவ்வாறு நோக்க வேண்டும் என்பதையும் எவ்வளவு ஆதாரபூர்வமாகவும் அழகாகவும் விளக்குகிறது?!

பொருள் தேடும் போட்டி உணர்வு எவ்வாறு மனி தனை மறுமை சிந்தனையை விட்டு தூரமாக்கும் என்ற கருத்தை ஸஹரா அல்-தகாதூர் எவ்வளவு வேகமாக தனது சிறிய வசனங்களின் ஊடாக விளக்குகிறது!

மனிதனின் வெற்றி. தோல்வி ஈமான் என்ற அடிப்படையிலிருந்து எவ்வாறு தொடங்குகின்றது என்ற கருத்தை எவ்வளவு நுணுக்கமாக அல்லாஹ் ஸுரா அஸ்ர் என்ற சின்ன ஸுராவின் ஊடாக விளக்குகிறான்!

இந்த அனைத்து ஸுராக்களையும் விட்டு விட்டு எங்கே போய் ஈமானைப் படிப்பது?!

எனவே ஸஹாபாக்கள் ஈமானை அல்குர்ஆனிடம் படிக்காதீர்கள் எனக் கூறியிருக்க முடியாது. இறை தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அல் குர்ஆனை விட்டு விட்டு ஈமானைப் படித்துக் கொடுத்திருப்பது சாத்தியமில்லை. எனவே இங்கு ஸஹாபாக்கள் சொல்ல வந்த கருத்தை நாங்கள் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இக்கருத்தை விளக்க ஸஹாபாக்களில் அல் குர்ஆன், ஹதீஸ், இஸ்லாமிய சட்டம் போன்ற துறைகளில் ஆழ்ந்த அறிஞராக இருந்த ஆயிஷா (ரவி) அவர்களின் கருத்தைக் கீழே தருகிறோம்:

“அல் குர்ஆனில் ஆரம்பத்தில் இறங்கியது ஓரளவு விரிவான ஸுராக்களாகும். அவற்றில் நரகம், சுவர்க்கம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மக்கள் இஸ்லாத்தின் பக்கம் திரும்பியதன் பிறகுதான் ஹலால் ஹராம் சம்பந்தமான வசனங்கள் இறங்கின. ஆரம்பத்திலேயே நீங்கள் மதுக் குடிக்காதீர்கள்

என்று இறங்கியிருந்தால் நாம் மதுவை ஒரு போதும் விடமாட்டோம் என்று மக்கள் சொல்லி யிருப்பார்கள். ஆரம்பத்திலேயே விபச்சாரத்தை விட்டு விடுங்கள் என்று இறங்கியிருந்தால் நாம் ஒருபோதும் விபச்சாரத்தை விடமாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். நான் சிறு பிள்ளையாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது “இல்லை-மறுமை நாளே அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்படும் நேரமாகும். மறுமை நாள் பயங்கரமானது; மிகக் கசப்பானது” (ஸஹரா கமர்-54:46) என்ற வசனங்கள் இறங்கின. ஸஹரா அல் பகரா, நிலா என்ற ஸஹராக்கள் நான் இறை தூதரோடு அவர்களது மனைவியாக இருந்த போது தான் இறங்கின.”

(ஸஹீஹ் அல்புகாரி: 4867, 4953)

இந்த பின்னணியிலிருந்து தான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஸஹாபாக்களது கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்கள் அல்குர்-ஆனின் சட்டவசனங்களை ஆய்வதை முதன்மையாகக் கொண்டு அவற்றில் சர்ச்சைப்படுவதைக் கண்ட போதுதான் அக்கருத்துக்களை ஸஹாபாக்கள் கூறினார்கள்.

அல் குர்-ஆனில் நம்பிக்கையோடு சம்பந்தப் பட்ட பகுதிகளையே முதலில் கற்க வேண்டும். அந்நிலையில் அல்லாஹ் வைக் கற்பவர் புரிந்து

கொள்வார். தொடர்ந்து அல்லாஹ்வை பற்றிய கண்ணிய உணர்வும் பயமும் அவர்டிடம் உருவா சூம். இதன் பிறகு தான் அல் குர்ஆனின் சட்ட வசனங்களை நோக்க வேண்டும்.

அவ்வாறில்லாத போது கருத்து வேறுபாடு களும், சர்ச்சைகளும் ஏற்பட வழியுண்டு. இப்னு உமர் போன்ற பிற்காலம் வரை வாழ்ந்த ஸஹா பாக்கள் கண்டது போன்று பிளவுகளும் தோன்ற இது வழிவகுக்கும்.

எனவே இப்னு உமர் (ரலி) போன்ற ஸஹா பாக்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது அல் குர்ஆனின் சட்டப் பகுதிகளைப் படிப்பதைத்தான் என்பது தெளிவு.

ஆயிஷா (ரலி) குறிப்பிட்டது போன்று அல் குர்ஆன் மக்களுக்கு முதலில் விளக்கியது ஈமா னின் பகுதிகளையே. மக்காவின் குர்ஆன் அந்தப் பகுதியிலேயே கவனம் செலுத்தியது. மக்கள் அவற்றை விளங்கி இஸ்லாத்தின் பக்கம் வந்ததன் பின்னர் தான் ஹலால், ஹராம் பற்றிய வசனங்கள் இறங்கின.

இப்னு உமர் (ரலி) போன்ற ஸஹாபாக்கள் கூற வந்த கருத்து இதுதான். அப்படியின்றி இக்கருத்துகளுக்கு அல் குர்ஆனைப் படிப்பதைப் பிற்போடுங்கள்; முதலில் ஈமானைப் படியுங்கள்

என்று கருத்துக் கொடுத்தால் பெரியதொரு முரண்பாட்டையே காண்போம்.

I. அல் குர்ஆன் மனித மனதில் பாரிய தாக்கத்தை விளைவிக்கிறது. விளைவாக மனிதர்கள் இறைவனை நோக்கித் திரும்புகிறார்கள் என்று ஏற்கனவே குர்ஆனின் வசனங்களை ஆதாரம் காட்டி விளக்கினோம். இந்திலையில் அந்த அல் குர்ஆனின் அவ்வசனங்களுக்கு அர்த்தமில்லாது போகும்.

II. ஈமான் பற்றி அல் குர்ஆன் மூலம் படித்துக் கொள்ள முடியாது என்ற கருத்திற்கு வர வேண்டி ஏற்படும். இது அல் குர்ஆன் பற்றிச் சொல்லப்படும் மிகப் பாரிய பிழையான கருத்தாகும்.

அல் குர்ஆனின் 80க்கும் மேற்பட்ட ஸஹராக்கள் மக்காவில் இறங்கியன. அவை மையப்படுத்தி விளக்குவது ஈமானியப் பகுதியையே. அல்குர் ஆனை மிக மேலோட்டமாகப் படிப்பவர் கூட இதனை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். ஈமானைப் பற்றி உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அல் குர்ஆனின் இப் பகுதிகளை விட்டு விட வேண்டும் என்று ஸஹராபாக்கள் கூறுகிறார்கள் எனக் கொள்வது எவ்வளவு பெருந்தவறாக அமைய முடியும்?!

இந்த வகையில் ஆயிஷா (ரவி) அவர்களது கருத்தின் ஊடாகவே இப்னு உமர் (ரவி) போன்றோரது கருத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்னு ஹஜர் (ரஹ்ம) அவர்களும் ஆயிஷா (ரவி) கருத்துக்கு விளக்கமளிக்கையில் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்:

இது அல் குர்ஆனை இறக்கும் ஒழுங்கில் கையாளப்பட்ட இறை ஞானத்தைக் காட்டுகிறது. அல் குர்ஆனில் ஆரம்பத்தில் இறங்கியவை தெள ஹீதிற்கான அழைப்பும், முஃமின் இறைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டோனுக்கு சுவர்க்கம் பற்றிய நன்மாராயமும், நிராகரிப்போன், பாவி என்போருக்கு நரகம் பற்றிய எச்சரிக்கையுமாகும். உள்ளங்கள் இதனைத் திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொண்ட போதுதான் சட்ட வசனங்கள் இறங்கின. எனவே தான் ஆயிஷா (ரவி) “ஆரம்பத்தில் மது குடிக்கா தீர்கள் என இறங்கியிருந்தால் நாம் குடியை விடவே மாட்டோம் என்று மக்கள் சொல்லயிருப்பார்கள்.” எனக் கூறினார். “ஏனெனில் உள்ளங்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தில் ஆழ்ந்து பழகிவிட்டால் அதனை விடச் சொல்லும் போது அதனை ஏற்க அவை முற்பட மாட்டாது.”

(பத்து அல்பாரி - ஸஹீஹ் அல்புகாரியின் விளக்கவுரை நூல் - வா:9 பக:40)

ஒரு முஸ்லிம் அல்லது ஒரு மனிதன் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளும்போது முதலில் படிக்க வேண்டியது நம்பிக்கைப் பகுதியையே என்பதில் கருத்து வேறுபாடிருக்க முடியாது. அந்த ஈமானியப் பகுதியை எங்கிருந்து படிக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியே இங்கு நாம் விளக்கினோம். மக்காவின் குர்ஆன் ஈமானைப் பற்றி விளக்கியது போல் யாரும் விளக்க முடியாது என்பதில் கருத்து வேறுபாடுபட முடியுமா? அல் குர்ஆனுக்கு முன்னால் ஈமானை நாம் படித்தோம் என ஸஹாபாக்கள் கூறினால் அதனை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அல் குர்ஆனைப் புறக்கணிக்க அதனை ஒரு வழியாகக் கொள்ளக் கூடாது. அத்தகைய ஸஹாபாக்கள் சொல்ல வந்தது ஏற்கனவே நாம் விளக்கிய கருத்தைத்தான். ஈமானை வளர்க்க அல் குர்ஆன் பயன்படாது என்று அவர்கள் சொல்ல வரவில்லை. அப்படி அவர்கள் சொல்ல முடியாது. அல் குர்ஆனுக்கு முரணாக எப்படி அவர்கள் பேச முடியும்?!

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய வழிதவறிய பிரிவுகள் குர் ஆனை ஆதாரமாகக் காட்டியே வழிதவறின என்பதுவும் இன்னுமொரு மிகப் பிழையான கருத்தாகும்.

அல்குர்ஆன், குர்ஆனைப் பாவித்து மனிதர்கள் எவ்வாறு வழி தவறுகிறார்கள் என்பதைக் கீழ்வருமாறு விளக்குகிறது:

“அவன் தான் உம் மீது வேதத்தை இறக்கினான். அதில் தெளிவான கருத்தைக் கொடுக்கும் திட்டவட்டமான வசனங்களும் உள்ளன. அவையே வேதத்தின் அடிப்படையான மையப் பகுதியாகும். அத்தோடு அதில் மறை பொருள் உணர்த்தும் ஒப்பீட்டுப் போக்கைக் கொண்ட வசனங்களும் உள்ளன. உள்ளத்தில் வழி புறழ்வுப் போக்கைக் கொண்டவர்கள் கருத்துக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த நாடியும் தமது சொந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்க நாடியும் மறை உலக உண்மைகளை உணர்த்தும் ஒப்பிட்டு ரீதியான வசனங்களைத் தேடித்திரிவர்.”

(ஸஹரா ஆலஹிம்ரான்- 03:07)

“உள்ளத்தில் வழி புறழ்வுப் போக்குக் கொண்டுள்ளமை” இதுவே வழிகேட்டில் செல்வதற்கான அடிப்படைக் காரணம். அல் குர்ஆனின் முதலா பிறூத் -மறை பொருள் உணர்த்தும் ஒப்பீட்டுப் போக்கு கொண்ட வசனங்கள் கூட அல்ல என இவ்வசனம் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறது.

அல் குர்ஆன் அல்லாஹ், சுவர்க்கம், நரகம் போன்ற மறை உலக உண்மைகளை விளக்க வந்தது. இந்நிலையில் மனிதனின் மொழிச் சொற்களைப் பாவிப்பது தவிர்க்க முடியாதது. அவை மனித உலகின் சொற்களே. எனவே அவற்றை பாவிக்கும் போது அவை தவிர்க்க முடியாமல் ஒப்பீட்டுச் சொற்களாகவே இருக்கும்.

உதாரணமாக சுவர்க்கத்தின் திராட்சைப் பழத்தைச் சொல்ல இவ்வுலகத்தின் திராட்சைப் பழம் என்ற சொல்லையே பாவிக்க வேண்டும். அப்போது அது நிச்சயமாக ஒப்பீட்டுச் சொல்லே. இவ்வாறு ஒரு வகை மயக்கமான சொற்பிரயோகங்களைக் கொண்டது இப்பகுதி. வழி தவறிய பிரிவினர் இப்பகுதியையே பெரும்பாலும் ஆதாரமாக கொள்வர். எனினும் இத்தகைய சொற்பிரயோகங்கள் கூட வழி தவறுக்குக் காரணமல்ல. உள்ளத்தில் காணப்படும் வழிபிறழ்விற்கான சாதக நிலையே வழி தவறலுக்குக் காரணமென்கிறது இவ்வசனம்.

இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோன்றிய கவாரிஜ், ஷீயா, முஃதலிலா போன்ற பிரிவுகளை அவதானித்தால் இந்த உண்மையை நன்கு விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

ஜமல், ஸிப்பீன் யுத்தங்களின் பின்னணியில் கவாரிஜ் தோற்றினர். யுத்த சூழல், கிலாபத் பற்றிய கடும் பற்றுணர்வு, மூழுவியா பிரிவின ரோடு கொண்ட கடும் எதிர்ப்பு நிலை, அலி (ரவி) இடையில் தீர்வுக்கு இடமளித்து அதனால் வந்த விளைவுகள் என்பவற்றால் உருவான ஒருவகை நம்பிக்கையீனம், தோல்வி மனப்பாங்கு-இவை எல்லாம் சேர்ந்து தோற்றுவித்த உணர்ச்சி பூர்வ சூல்நிலையில் கவாரிஜ்கள் தோன்றினர்.

இந்த யுத்தங்களோடு, கர்பலா யுத்தம் தோற் றுவித்த கடுமையான உணர்ச்சிப் புயல் அன்றைய இல்லாமிய உலகையே அதிரச் செய்தது. விளைவாக உருவாகியதுவே ஷியாயிலம்.

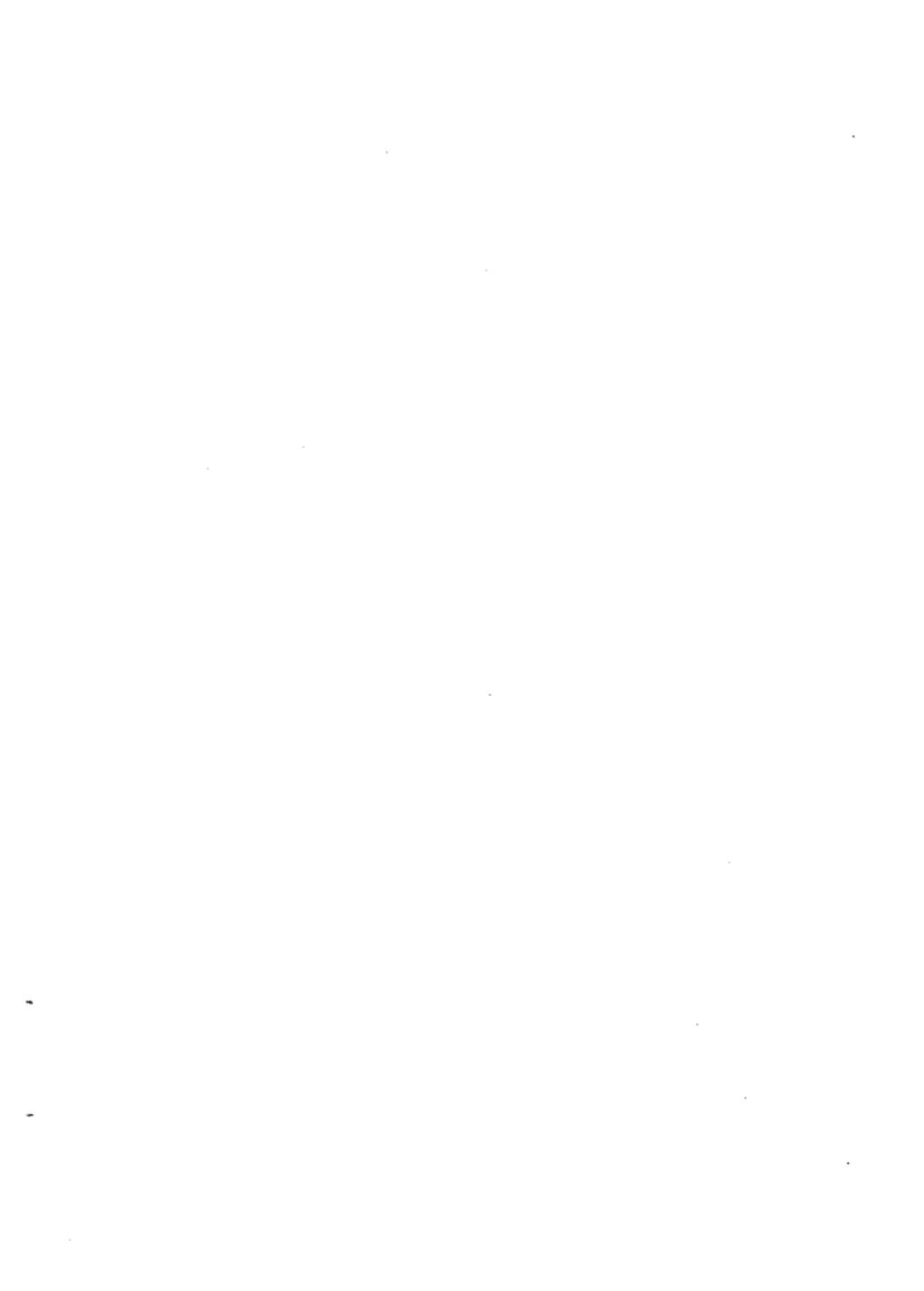
அன்றைய இல்லாமிய உலகில் தோன்றிய ஜன்தகா என்ற இல்லாத்திற்கு எதிரான சிந்தனைப் போக்கு, கிறிஸ்தவர்களது எதிர்ப் பிரச்சாரம் என்பவற்றால் இல்லாத்தைப் பாதுகாக்க சிந்தனைப் போராட்டத்தில் குதிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அத்தோடு கிரேக்க தர்க்கம், தத்துவங்களின் மொழி பெயர்ப்பு ஒரு சாராரை அப்பக்கம் கவர்ந்திமுத்தது. இந்தப் பின்னணியில் எழுந்ததுவே முஃதலிலா சிந்தனையாகும். இதுவும் ஒருவகை உணர்ச்சிபூர்வ மன நிலைப் பின்னணியைக் கொண்டது என்பதில் சந்தேமில்லை

முற்றிலும் இவ்வாறுதான் மேற்கத்திய இலட்சியவாதக் கோட்பாடுகள், சிந்தனைகளின் கவர்ச்சி மிகப் பாரியது. அவ்ற்றால் கவரப்பட்டோரும் அல்குர்ஆனுக்கு அந்த சிந்தனைசார் விளக்கங்களை கொடுப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

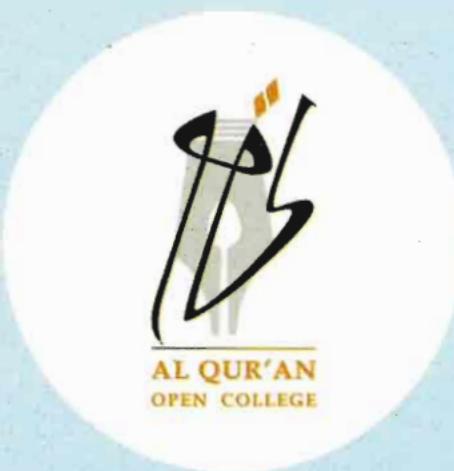
எனவே அல் குர்ஆனால் யாரும் வழிதவறு வதில்லை. அல்லாஹ் நேர்வழிகாட்டவே அல்குர்ஆனை இறக்கினான் வழிதவறுவோர் உள்ரீதியான, சிந்தனா ரீதியான பாதிப்புக்குட்பட்ட டோரேயாவர். இதனையே அல் குர்ஆன்

உள்ளத்தில் வழி பிறழ்வுப் போக்கைக் கொண்டோர் எனக் கூறியது என்பதனை ஏற்கனவே பார்த்தோம். எனவேதான் இவ்வாறு வழிதவறிய பிரிவினர் மூஸ்லிம் சமூகத்தில் இன்று வரை மிகச் சொற்ப பிரிவினராகவே காணப்படுகின்றனர்.

எனவே அல் குர்ஆனை நோக்கி வருவோம் அதனைப் புரிந்து கொள்வோம். அதன் மூலம் எம்மை பயிற்றுவித்துக் கொள்வோம். அடுத்த சமூகங்களுக்கு முன்மாதிரி சமூகமாவோம்.

அல் குர்ஆனை அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க மாட்டார்களா?
அல்லது உள்ளங்கள் சிலவற்றில் பூட்டுக்கள் விழுந்துள்ளனவா?
(ஸீரா முஹம்மத் 47:24)

அல் குர்ஆன் கற்கைகள் திறந்த கல்லூரி